

Soarta albinelor, reflectata in productia de miere

Descriere imagine:

Desi oamenii de stiinta nu au ajuns inca la un consens privind cauzele concrete care pot determina disparitia albinelor, deputatii europeni au identificat cateva aspecte negative in acest sens, si anume: folosirea pesticidelor in agricultura; transportul albinelor pe distante mari; lipsa diversitatii genetice; schimbarea climatica; campurile magnetice generate de utilizarea telefoanelor mobile

Practicarea unei agriculturi moderne, schimbarile climatice inregistrate in ultimii ani, campurile magnetice provenind de la telefoanele mobile, precum si o multime de alti factori, cum este cel al infometarii albinelor prin proliferarea monoculturilor, par sa afecteze, incet, dar sigur, sectorul apicol european.

Recent, cativa europarlamentari au readus in actualitate problema disparitiei albinelor. Potrivit Mediafax, Neil Parish, presedintele Comisiei pentru Agricultura, a redactat o rezolutie privind situatia din sectorul apicol, pe care a prezentat-o Parlamentului European. Neil Parish a aratat ca 76 la suta din productia de alimente pentru consumul uman este corelata cu sectorul apicol, iar 84 la suta dintre speciile de plante cultivate in Europa depind de procesul de polenizare.

Desi oamenii de stiinta nu au ajuns inca la un consens privind cauzele concrete care pot determina disparitia albinelor, deputatii europeni au identificat cateva aspecte negative in acest sens, si anume: folosirea pesticidelor in agricultura; transportul albinelor pe distante mari; lipsa diversitatii genetice; schimbarea climatica; campurile magnetice generate de utilizarea telefoanelor mobile.

Redresarea sectorului apicol european

Potrivit europarlamentarilor, autoritatile ar trebui sa investeasca mai mult in cercetare, pentru a putea stabili exact cauzele scaderii drastice a coloniilor de albine.

Un alt factor negativ este practicarea monoculturilor pe scara larga in agricultura, ceea ce ingreuneaza efortul albinelor de a gasi nectarul pentru hrana. Pentru a contracara acest efect, parlamentarii europeni propun crearea unor zone ecologice, in special in regiunile arabile, unde ar urma sa se cultive plante bogate in nectar.

Conditii meteo nefavorabile

In Romania, doar vremea s-a dovedit potrivnica apiculturii si unii factori mai subiectivi, cum ar fi tratamentele inadecvate sau lipsa hranei in pregatirea pentru iernare, dupa cum ne-a declarat presedintele Asociatiei Crescatorilor de Albine din Romania, Eugen Zorici: *„Ca devarat ca in alte tari europene s-au inregistrat pierderi de efective de 20-25 la suta, iar in America, de aproximativ 40-45 la suta. In Romania nu avem disparitii insemnate. Observam, insa, ca productia de miere este la fel de slaba ca si anul trecut. Cifrele sunt orientative. In 2008 s-au obtinut productii de aproximativ 13.000-15.000 de tone, in conditiile in care, intr-un an normal, productia de miere se situeaza iintre 17.000 si 20.000 de tone. Un an normal inseamna, in mare, temperaturi de 15-20 grade in luna mai, zile insorite, fara vant, iar temperaturile sa nu atinga 40 de grade pe timpul verii. Toate aceste conditii le-au cam lipsit in ultimii doi ani apicultorilor romani.*”

Productii variabile, cerere slaba

In ultimii ani, productia autohtona de miere a avut un trend ascendent, care a dat sperante cultivatorilor. De exemplu, in 2005-2006, s-au produs circa 19.000 de tone. Insa, in 2007-2008, tara noastra a obtinut cele mai slabe productii de miere din ultimii cinci ani, de maxim 15.000 de tone. In plus, romanii consuma de zece ori mai putina miere decat restul europenilor. In ultimii doi ani, insa, consumul aproape s-a dublat pe fondul proliferarii produselor naturiste pe baza de miere. *„Consumul de miere a crescut in ultimul an de la 100 grame/cap de locuitor, in 2007, la cel mult 200 de grame, in 2008. Speram sa creasca in continuare, prin aplicarea Legii 509/2006, privind distribuirea de miere in scoli*”

Apicultorii romani, profilati pe export

Actualmente, in tara noastra exista circa 35 de mii de apicultori, numarul familiilor de albine fiind de aproximativ un milion. Potrivit datelor statistice, circa 70 la suta din productia anuala de miere a Romaniei este exportata, dar si exportul este in scadere. *„Daca intr-un an bun exportam circa 10.000 tone de miere, acum exportam doar 5.000-6.000 de tone*”

Cele mai cautate destinatii sunt, in primul rand, Germania, apoi Italia, Olanda, Polonia, Franta, Ungaria, Austria, dar si SUA, Canada, Japonia sau China. La prima vedere, putem trage concluzia ca, in ultima vreme, producatorii romani au inregistrat castiguri financiare pe masura. Ceea ce nu corespunde intru totul realitatii. Desi mierea romaneasca este foarte apreciata pe pietele externe, ea este valorificata la pret mic: *„In conditiile in care procesatorii externi de miere ofera preturi de pana la doi euro/kilogramul de miere, nici nu poate fi vorba de acoperirea cheltuielilor in apicultura*”

Sprijin financiar pentru apicultura autohtona

In prezent, apicultorii romani, fie ei crescatori individuali, asociatii, cooperative sau grupuri de producatori, pot accesa fonduri europene in valoare de circa doua milioane de euro anual, valabile in perioada 2008-2010, destinate combaterii anumitor boli, sau pentru achizitia de roiuri, matci si familii de albine.

La aceasta suma se adauga alte doua milioane de euro de la bugetul de stat, alocate prin intermediul Programului National Apicol, aprobat de Comisia Europeana si elaborat pentru aceeasi perioada. Pentru a le obtine, apicultorii sunt obligati sa intocmeasca proiecte fezabile, conform regulamentelor UE. *„Sprijinul financiar exista. In plus, apicultorii s-au bucurat de o toamna blanda si ploioasa si suntem siguri ca, prin culesurile de toamna, si-au asigurat rezervele de hrana pentru iarna. Pentru anul 2009 ne asteptam la productii de 20.000 de tone de miere, asta in conditii meteorologice favorabile. Referitor la acoperirea cheltuielilor, exista mai multe variante, de la producerea mierii, a*

propolisului, a polenului etc., pana la comertul cu matci selectionate•, ne-a asigurat Eugen Zorici.

*Articol aparut in **Revista Ferma** nr. 12/2008*

Olivia Firi, Cosmin Trif